

Ситуативне управління будівництвом монолітних залізобетонних житлових споруд

Нікбін Фархад, Харківська національна академія міського господарства

Очевидне погіршення показників та повідомлення про фінансові проблеми ряду провідних будівельних компаній, запровадження нових технологій гостро виявляють недоліки існуючої нормативно-правової бази у будівництві.

Нинішня ситуація в державі спонукає перегляд традиційних відносин між провідними учасниками будівельного процесу. Замовник, ще на етапі формування інвестиційного задуму, має створити умови для розробки та вибору кращої альтернативи проектних рішень та обрати кращого виконавця, який би забезпечив унеможливлення або мінімізацію ризиків інвестора та будівельній та експлуатаційній фазі проекту.

Традиційні ресурсно-календарні й організаційні моделі відображають специфіку операційної діяльності будівельних фірм та зростаючий рівень їх відповідальності за хід виконання проекту, за раціональне розпорядництво ресурсами інвестора, за подолання факторів невизначеності, що супроводжують підготовчу та інвестиційну фази проекту. Потреба відображення специфіки процесів підготовки та організації будівництва під орудою будівельних фірм як провідних учасників на ринку будівельних інвестицій в інноваційних моделях та методиках організаційно-технологічного моделювання визначає наукову та практичну актуальність роботи. Найбільш перспективним засобом, що усуватиме існуючі недоліки в будівельній галузі, є монолітне каркасне висотне будівництво.

Існуючі технології монолітного житлового будівництва та системи технологічного проектування є недосконалими, застарілими, не враховують світовий досвід і не відповідають економічною ситуації та напрямками житлової політики.

Існуюча методика технологічного проектування монолітних залізобетонних будівель в основному охоплює область будівельного виробництва, а такі завдання, як організація інвестицій, передпроектні та завершальні етапи будівництва, що включають освоєння житла і окупність інвестицій залишаються без розгляду. Необхідно привести у відповідність склад, зміст і методику ситуативного управління до умов ринкової економіки.

При технологічному проектуванні наукова робота пов'язана із створенням і розробкою теоретичного обґрунтування методів будівництва монолітних каркасних висотних будівель.

Методи ситуативного управління будівельною галуззю теоретично розроблені недостатньо і не відповідають як практичним потребам, так і завданням роботи через відсутність певної моделі управління.

Приклади моделювання не одиничні. Вони достатньо встановлені у сучасній інтерпретації розподілу праці в будівельній практиці, для розуміння

того, що саме будівельник уявляє собі, як, що має закінчений характер, що раціоналізоване в проектуванні, що може бути описане шляхом застосування технічної мови, низки раціональних критеріїв. Залишається упускати, як ці критерії були отримані. У цьому процесі беруть участь інші чинники. Серед них, з одного боку, діловодство, з іншого промисловість. Розробка документів, що гарантують здійснення будівництва, його фінансування, дотримання юридичних вимог, норм і інших правил, в які втручається адміністративний апарат, складає частину технічною інструментальною системи в широкому сенсі цього терміну. Промисловість, яка виробляє складові елементи, матеріали і різне технічне устаткування, також є дійовою особою, в управлінні. Але якщо критерії і інтереси управлінців, споживачів і промисловців достатньою мірою не відповідають одне одному, промисловість пропонує деякі конкретні шляхи виходу з виникаючої безвиході, освоєння простору, що враховуються при вирішенні завдань.

Ефективність технології монолітного каркасного висотного житлового будівництва на сучасному етапі його розвитку не може бути досягнута без широкого впровадження. Ця теза, обґрунтована багатьма фахівцями. Засоби автоматизації повинні бути об'єднані в автоматизовану систему управління виробництва в рамках будівельної організації - оскільки саме система дозволить досягти максимального ефекту.

Застосування моделей таких систем прискорить рух в майбутнє, пошук напрямів технічного розвитку, який дозволить ставити і вирішувати все нові технічні задачі. При цьому, існуюча інженерна практика і організаційна практика нововведень складатимуть єдиний процес.

Одним з головних завдань ситуативного управління будівельною галуззю є пошук раціонального поєднання державного централізму і демократії, іншими словами забезпечення раціональних пропорцій державною, муніципальною, приватною і інших форм власності в економіці, насамперед – в будівництві. Цей процес повинен мати безперервний характер, базуватися на законах суспільного розвитку з урахуванням національних особливостей.

Концепція ситуативного управління будівництвом монолітних житлових будинків повинне ґрунтуватися на розумному балансі теоретичних і експериментальних методів і обов'язково бути апробованою в дії. Тільки тоді можлива остаточна оцінка ефективності розроблених на її основі рішень.

